

У Спеціальній контрольній комісії Верховної Ради України з питань приватизації

2

ХРОНІКА

Інформація про хід приватизації державного майна в Україні за січень 2004 р.

8

Моніторинг фондових індексів

12

ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт незавершеного будівництва – 12 – 14-поверховий 63-квартирний житловий будинок

13

Об'єкт незавершеного будівництва – 12 – 14-поверховий 64-квартирний житловий будинок

13

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт незавершеного будівництва – дитячі ясла-садок з початковою школою

14

Об'єкт незавершеного будівництва – комплекс будівель та споруд районної лікарні

14

Об'єкти групи А державної власності, що знаходяться на балансі Чернігівського державного торговельно-виробничого підприємства робітничого постачання

15

КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ

ГАМАН А. В., ЧУГАСНКО О. М. Корпоративний секретар акціонерного товариства як суб'єкт корпоративного управління

16

ТИМОЩИК Л. П. Основні етапи проведення реструктуризації гірничо-металургійних підприємств України

18

ДОСВІД РЕГІОНІВ

ГЕРАСИМЕНКО Л. В. Аналіз динаміки попиту на об'єкти приватизації за групами в Полтавському регіоні

23

ІНФРАСТРУКТУРА ПРИВАТИЗАЦІЇ

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в лютому 2004 р. угоду з Фондом державного майна України про продаж майна, що перебуває у державній власності

26

НОРМАТИВНА БАЗА

Постанова Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2004 р. № 155 «Про затвердження Основних концептуальних підходів до підвищення ефективності управління корпоративними правами держави»

27

Основні концептуальні підходи до підвищення ефективності управління корпоративними

правами держави

27

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 січня 2004 р. № 81 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 15 травня 2000 р. № 791»

34

Зміни, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 15 травня 2000 р. № 791

34

Наказ Фонду державного майна України від 23 січня 2004 р. № 105 «Про затвердження Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах»

34

Порядок визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах

35

Наказ Фонду державного майна України від 5 лютого 2004 р. № 235 «Про затвердження примірної форми рецензії на акт оцінки пакета акцій ВАТ»

49

Наказ Фонду державного майна України від 5 лютого 2004 р. № 236

51

Наказ Фонду державного майна України від 3 лютого 2004 р. № 210 «Про затвердження Положення про формування кадрового резерву голів правлень акціонерних товариств, у статутному фонді яких державна частка перевищує 50 відсотків»

52

Положення про формування кадрового резерву голів правлень акціонерних товариств, у статутному фонді яких державна частка перевищує 50 відсотків

52

Наказ Фонду державного майна України від 5 лютого 2004 р. № 233 «Про внесення змін та доповнень до наказу Фонду державного майна України від 22.01.98 № 85»

55

Наказ Фонду державного майна України від 27 лютого 2004 р. № 372 «Про внесення змін до Порядку здійснення державними органами приватизації контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації»

55

Порядок здійснення державними органами приватизації контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації

56

Інструктивний лист ФДМУ від 06.02.2004 № 10-36-1527 «Щодо роз'яснень деяких питань застосування Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності»

63

Інструктивний лист ФДМУ від 13.02.2004 № 10-16-1962

63

У СПЕЦІАЛЬНІЙ КОНТРОЛЬНІЙ КОМІСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРИВАТИЗАЦІЇ

В. П. СЕМЕНЮК,
Голова Спеціальної
контрольної комісії
Верховної Ради України
з питань приватизації

«Аналізуючи виконання законодавства України з питань приватизації у сферах науки і освіти, слід зазначити, що проведена приватизація не сприяла їх позитивному розвитку. Науково-дослідні та проектно-конструкторські установи, які в недалекому минулому успішно працювали, сьогодні внаслідок приватизації ліквідовані, чи перетворені на установи з катастрофічно скороченою кількістю працівників вищої кваліфікації, або перепрофільовані, або цілеспрямовано економічно розорені».

С. М. НИКОЛАЄНКО,
Голова Комітету Верховної Ради
України з питань
науки і освіти

«На засіданні Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти ми одногосно проголосували за те, що держава має право на інтелектуальну власність, якщо робота ведеться за державні кошти і в державних приміщеннях. Відповідно вартість цієї власності повинна компетентно визначатися і обов'язково враховуватися в разі прийняття виваженого рішення щодо приватизації відповідних об'єктів».

18 лютого 2004 р. відбулося спільне засідання Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації (далі – Комісія) та Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, на якому предметом розгляду і активного обговорення було надзвичайно важливе питання – «Про проблемний стан і наслідки виконання законодавства України з питань приватизації у сферах науки та освіти».

На засіданні були заслухані інформаційні повідомлення Голови Комісії В. П. Семенюк, заступника Голови Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти К. М. Ситника та Голови Фонду державного майна України (ФДМУ) М. В. Чечетова.

На засіданні були присутні 157 осіб – народні депутати України, уповноважені представники Міністерства освіти та науки України, Національної та галузевих академій наук України, ряду міністерств і відомств, провідних вузів та академічних і галузевих науково-дослідних інститутів, а також контролюючих та правоохоронних органів держави.

В обговоренні цього питання взяли участь Голова Верховної Ради України В. М. Литвин, народні депутати України І. М. Бастрига, В. І. Кафарський, М. К. Родіонов, О. М. Царенко та С. І. Хмара, перший заступник міністра освіти України А. М. Гуржій, начальник структурного підрозділу СБУ О. А. Данильчук, директор Науково-дослідного інституту будівельних матеріалів та виробів В. І. Сай, віце-президент Аграрної академії наук України А. М. Третьяк, директор Державного проектно-вишукувального інституту «Кримпроектреконструкція» С. О. Бершадський, перший заступник Голови Головки КРУ України І. Б. Стефанюк, генераль-

ний директор ДГП «Укргеофізика» А. П. Толкунов, директор Національного науково-дослідного інституту дизайну В. О. Свірко, генеральний директор об'єднання «Укркокс» А. Г. Старовойт, директор Державного науково-дослідного та конструкторсько-технологічного інституту трубної промисловості В. В. Сергеев, голова об'єднання громадян щодо захисту та відновлення УкрНДІ-держхарчопрому О. І. Демочко, головний контролер – директор департаменту Рахункової палати України В. С. Огородник.

Голова Верховної Ради України **В. М. Литвин** у своєму виступі відзначив народногосподарську актуальність порушеної проблеми і давно назрілу потребу для такого спільного її обговорення. Особливу увагу В. М. Литвин звернув на необхідність чіткого визначення стратегії розвитку науки й освіти, пов'язаного з утвердженням інноваційних ідей в тих

напрямах розвитку науки, які забезпечать виведення України на нові рубежі розвитку сучасних технологій, наголосив на потребі сприяння піднесенню ролі та престижу науки і активній реалізації її надбань на практиці. Він зазначив, що з різних причин ми не маємо у сфері приватизації широких, ґрунтовних, всеосяжних рекомендацій науковців вітчизняних академічних та галузевих інститутів.

В. М. Литвин підкреслив, що на даному засіданні під час обговорення поставлених питань потрібно вийти за межі розмови на визначену тему і подивитися на існуюче становище в Україні більш широко. Суть у тому, що галузеві науководослідні інститути і вищі навчальні заклади, не маючи чітко визначеної господарської тематики, не спроможні вижити й утримувати ті колективи, які свого часу склалися. Без науки, без висококваліфікованих вчених і викладачів не може бути високорозвиненої освіти і не можуть бути запропоновані інноваційні ідеї, а без цього Україна як держава позбавляє себе майбутнього.

Голова Комісії **В. П. Семениук** у своєму виступі сказала, що протягом лише останніх двох років до Комісії надійшло багато звернень від колективів науководослідних, проектно-конструкторських установ і організацій, стурбованих невиваженою державною політикою у сфері науки й освіти, оскільки ця політика не сприяє поліпшенню економічних та правових умов їх діяльності, хоча обов'язок держави, закріплений статтею 54 Конституції України, полягає саме в тому, щоб сприяти розвитку науки.

Руйнування системи державного стимулювання інновацій, штучно створене безладдя в народному господарстві призвели Україну до кризового стану. Саме в період глибокої кризи економіки й суспільства слово вітчизняних учених повинно бути вагомим.

Проте, як це не парадоксально, до думки українських вчених з незрозумілих причин не прислуховуються. Вирішення найважливіших питань політики держави, зокрема у сфері приватизації, часто базувалося на рекомендаціях іноземних експертів, що здебільшого не йшло на користь справі.

Комісія з'ясувала, що реформування державної власності в усіх галузях в Україні здійснюється без належної наукової обґрунтованості. На жаль, і нині чинна Державна програма приватизації, і її проект на наступний період, як і інші урядові програми, не ґрунтуються на висновках науковців. У результаті виконання таких державних програм призводить до негативних наслідків.

Як зазначалося на парламентських слуханнях «Наслідки та перспективи приватизації в Україні», що відбулися 26 лютого 2003 р., після приватизації підприємства масово звільняють працівників, зменшують обсяг оборотних активів, а також інвестицій у модернізацію виробництва на базі інновацій. Іноземні інвестиції в основному спрямовані на створення інфраструктури для збуту продукції іноземних інвесторів в Україні і майже не використовуються для розвитку наукового потенціалу та перспективних високотехнологічних виробництв.

Існуюча практика приватизації провідних наукових установ оцінюється фахівцями як збиткова для економіки України.

Досвід роздержавлення наукових установ свідчить про непоодинокі випадки негативної для інтересів держави діяльності нових власників, яка суперечить головній меті діяльності цих установ і спрямовується на задоволення лише інтересів власників. Найчастіше під час приватизації таких об'єктів усе зводиться до захоплення будівель та передачі їх приміщень у оренду. При цьому вартість наукового продукту,

його спрямованість та важливість практично не беруться до уваги ні під час оцінки об'єкта приватизації, ні при визначенні договірних зобов'язань так званих «інвесторів».

В Україні існує низка наукових установ, які є монополістами в галузях фундаментальних наукових досліджень. Їх приватизація може призвести до втрати державою розробок і технологій, які забезпечують розвиток науки і техніки в Україні. Відсутність виваженої політики держави зумовлює недостатнє фінансування наукових розробок, що може спричинити знищення наукового потенціалу в країні, і вона втратить домінуючі позиції на світовому ринку аналогічних наукових досліджень.

Так, Науково-дослідний інститут медико-біологічних проблем у 2001 р. на три науководослідні розробки замість запланованих 20,4 тис. грн. отримав лише 2,1 тис. грн., незважаючи на те що цей інститут проводить фундаментальні та прикладні наукові дослідження з питань захисту людини від впливу небезпечних для її здоров'я хімічних та біологічних чинників.

На закінчення **В. П. Семениук** зауважила, що Україна повинна зберегти власні наукові школи, а також унікальні технології на рівні найвищих світових зразків, розвивати їх та підвищувати їхню конкурентоспроможність на світовому ринку.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти **С. М. Ніколаєнко** зауважив, що через недостатнє законодавче забезпечення, а також невиконання законів втрачено сотні об'єктів освіти, науководослідних інститутів, значно скорочено мережу дошкільних і позашкільних навчальних закладів. Унаслідок сьогоденних втрат висококваліфікованих науковців – економістів, інженерів, технологів, архітекторів, дизайнерів – будемо довго відчувати свою відсталість від

інших країн. С. М. Ніколаєнко навіть приклад безвідповідального ставлення з боку недержавних науково-дослідних установ до видачі різного роду експертних висновків. Зрозуміло, що без підтримки і сприяння держави наука та освіта ледь животіють і навряд чи зможуть вижити.

Заступник Голови Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти академік **К. М. Ситник** зауважив, що, хоча Законом України «Про приватизацію державного майна» не передбачається приватизація об'єктів науки та освіти, фактично під різними приводами без достатнього законодавчого забезпечення за останні роки змінили форму власності (а по суті були приватизовані) 263 науково-дослідні організації, 519 об'єктів освіти; мережа дошкільних, позашкільних та професійно-технічних навчальних закладів скоротилася на 7 тис. од. Так, закрили і перепрофілювали близько 5 тис. дитячих садків.

Наголошувалося також на тому, що чимало пунктів Закону України «Про науку і науково-технічний прогрес» не виконується, дія закону про інвестиційну діяльність фактично припинена. Основна причина – недостатність бюджетного фінансування. Наука, на переконання **К. М. Ситника**, перебуває в найтяжчому фінансовому стані. Так, через брак фінансування в наукових дослідженнях в галузі металургії та хімії нині беруть участь у 7 разів менше вчених, ніж у 1991 р.

Відсутній глибокий аналіз стану справ з тими навчальними закладами, які в найближчі роки зіткнуться з проблемою скорочення контингенту учнів, а згодом і студентів, пов'язано з нинішньою негативною демографічною ситуацією. Уже сьогодні потрібно вирішити, що робити з тими приміщеннями шкіл, інститутів, які через недостатню кількість учнів та студентів певний час будуть вільними. На думку виступаю-

чого, найдоцільніше такі приміщення не приватизувати, а, можливо, на певний період передати до соціальної сфери, приміром, у галузь медицини – під лікарні, амбулаторії чи інші заклади сфери обслуговування населення.

Ставлячи питання про розвиток інноваційної діяльності, водночас у країні сьогодні порушують питання про приватизацію Науково-дослідного інституту науково-технічної інформації. Можна лише дивуватися, як ті, хто планує це здійснити, уявляють собі розвиток інновацій в галузі науки і освіти, коли у вік інформації по суті ліквідують єдиний в Україні інститут інформації.

К. М. Ситник зазначив, що виправлення становища, що склалося, потребує комплексного дослідження питання створення сприятливих умов для роботи науково-дослідних, проектно-технологічних та інших установ і організацій. Виступаючий наголосив на необхідності законодавчого захисту прав галузевих інститутів на землю, яка вже стала об'єктом приватизації, та на тому, що за Національною академією наук України слід залишити координацію досліджень у галузі фундаментальних наук (у тому числі медицини та сільського господарства).

При обговоренні питання порядку денного негативні наслідки приватизації у сферах науки та освіти пов'язувалися зі станом забезпечення державою наукових установ та закладів освіти бюджетним фінансуванням. Значну увагу цьому було приділено у виступі Голови ФДМУ **М. В. Чечетова**. Він підкреслив, що без науки в державі немає майбутнього, а щоб розвивати науку, потрібне відповідне фінансування. Якби держава фінансувала належним чином зазначені сфери, про приватизацію в них сьогодні б не йшлося. Адже саме недостатність бюджетного фінансування академічних та особливо галузевих інститутів

є основною причиною їх приватизації. Нині за умов відсутності бюджетного фінансування з'явилася категорія наукових установ, які припинили науково-дослідну роботу і займаються господарською діяльністю, не пов'язаною з їх прямим призначенням.

На переконання **М. В. Чечетова**, не завжди доцільно підтримувати ті галузеві науково-дослідні інститути, які зараз не можуть виготовити науковий конкурентоспроможний продукт. З цією думкою погодилися інші виступаючі. Висловлено пропозицію провести інвентаризацію наукових установ та навчальних закладів як цілісних майнових комплексів і визначити, які з них держава може і повинна утримувати, а які слід приватизувати.

Голова ФДМУ висловив пропозицію диференціювати галузеві інститути прикладного плану, поділивши їх на чотири групи за запропонованими ним критеріями важливості тематики та джерелами фінансування, для визначення перспективи їх приватизації.

Практично кожен з виступаючих зазначав, що приватизація у сферах науки та освіти здійснюється без необхідного наукового аналізу стосовно кожного об'єкта щодо її народногосподарської доцільності, без урахування її практичних наслідків. З тривогою говорили на засіданні про грубі порушення чинного законодавства з метою привласнення будівель у центральних частинах міст навіть шляхом знищення унікальних науково-дослідних установ (Національний НДІ дизайну (м. Київ), УкрНДІдержхарчпром (м. Харків), ВАТ «Науково-дослідний проектно-конструкторський інститут атомного та енергетичного насособудування» (м. Суми), Український науково-дослідний інститут технологій у суднобудуванні (м. Миколаїв), Науково-дослідний інститут електроатомної мікроскопії (м. Суми), науково-дослідні інсти-

тути «Дніпробудмашина» (м. Дніпропетровськ), «Південдіпроскло» (м. Київ), «Київбудпроект» (м. Київ), «Кримкомунпроект» (м. Сімферополь), ДП «Дніпрогеофізика» (м. Дніпропетровськ). Україна втратила і продовжує втрачати чимало висококваліфікованих наукових кадрів, які змушені залишати країну. Потребує вдосконалення система управління науковою діяльністю в державі.

Виступаючі звертали увагу на те, що слід прискорити розроблення нормативно-правової бази оцінки інтелектуальної власності і враховувати її положення під час оцінки вартості наукомістких підприємств різних галузей економіки, що приватизуються.

У виступах говорилося про необхідність удосконалення законодавства щодо здійснення контрольних функцій у сфері приватизації державної власності. У виступі представника Рахункової палати України зазначалося, що Україна – єдина держава у світі, де незалежний (підзвітний лише парламенту) вищий орган фінансового контролю, яким є Рахункова палата України, не має права контролювати приватизацію державного майна. Державною програмою приватизації не встановлено особливості приватизації об'єктів науково-технічної сфери. Рахунковою палатою України та ГоловКРУ України під час перевірок були виявлені факти неефективного використання ФДМУ бюджетних коштів, які спрямовувалися на науковий супровід виконання Державної програми приватизації. Так, ФДМУ не залучав до важливих наукових досліджень у галузі приватизації академічних та галузевих державних інститутів.

З боєм говорилося про факти знищення за наслідками приватизації цілих унікальних галузей. Так, в результаті приватизації концерну «Квазар», найпотужнішого свого часу підприємства мікроелектроніки, мікроелектронна галузь в

Україні була практично знищена. Нині підприємство «Квазар» займається утилізацією золота, яке знімають з електронних приладів.

У виступах народних депутатів України наголошувалося на необхідності якнайшвидшого складання науково об'рунтованого державного реєстру наукових установ і організацій та закладів освіти, які не підлягають приватизації. Пропонувалося до його затвердження безвідкладно запровадити мораторій на приватизацію всіх об'єктів наукової та освітньої сфер.

На засіданні зачитали колективне звернення директорів ряду наукових установ (Державного проектного інституту містобудування, науково-дослідних інститутів «Проектреконструкція», «Укрводоканалпроект», «Київдіпротранс», Науково-дослідного інституту автоматизованих систем управління у будівництві, Українського науково-дослідного проектного інституту «Цивільсільбуд», Науково-дослідного інституту теорії та історії архітектури і містобудування), в якому висловлено прохання не допустити виключення цих інститутів з Переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України від 07.07.99 № 847-XIV.

Активно обговорювалася теза з виступу Голови Верховної Ради України В. М. Литвина стосовно необхідності прийняття виваженого рішення щодо межі допустимого у сфері роздержавлення закладів освіти та наукових установ, а також більш раціонального підходу до розподілу коштів державного бюджету з тим, щоб фінансування в достатніх обсягах спрямовувалося насамперед на ті ланки наукового ланцюга, які визначають розвиток академічної та прикладної науки.

На засіданні неодноразово піднімали питання про необхідність прийняття Закону України про реприватизацію,

який забезпечив би, на думку виступаючих, відродження вже втрачених на сьогодні (через приватизацію приміщень) унікальних за своєю тематикою науково-дослідних установ. Промовці вказували на прогалини в чинному законодавстві у сфері як наукової діяльності, так і приватизації відповідних об'єктів державної власності, зокрема негативно оцінювали ст. 391 Цивільного кодексу України, згідно з якою держава не є суб'єктом права інтелектуальної власності.

За результатами обговорення питання порядку денного спільного засідання прийнято рішення, згідно з яким Комісія та Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти мають до 12 березня 2004 р. звернутися до Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України, органів місцевого самоврядування з приводу порушень законодавства про приватизацію, про які йшлося на спільному засіданні, і до 3 травня 2004 р. підготувати пропозиції стосовно внесення змін до законів України про приватизацію у сферах науки і освіти.

Кабінету Міністрів України доручено:

проаналізувати пропозиції, висловлені на спільному засіданні, вжити заходів щодо їх реалізації та запровадити мораторій на приватизацію об'єктів наукової і освітньої сфер до вирішення цього питання на законодавчому рівні;

підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України до 1 вересня 2004 р. законопроект про внесення змін до законів України щодо державної підтримки науково-технічного розвитку України, необхідності збереження наукових установ і закладів освіти, галузевої науки, використання процесів приватизації та коштів від неї на ці цілі, сприяння інноваційній та науково-дослідній діяльності підприємств усіх галузей економіки;

скласти державний реєстр

наукових установ і організацій, закладів освіти, які не підлягають приватизації;

розробити і подати на розгляд Верховної Ради України до 1 липня 2004 р. пропозиції щодо законодавчого вирішення питань ефективного управління державними корпоративними правами в об'єктах науково-технічної сфери;

протягом 2004 р. перевірити інформацію про порушення законодавства з питань приватизації наукових установ і закладів освіти та вжити заходів щодо усунення цих порушень;

провести детальний аналіз ефективності роботи галузей і окремих підприємств у післяприватизаційний період та виробити рекомендації щодо під-

вищення соціально-економічної ефективності їх діяльності. До виконання таких робіт залучати наукові установи й організації, що в порядку, встановленому законодавством, пройшли атестацію, і насамперед інститути Національної та галузевих академій наук України, що мають необхідний науковий потенціал для проведення досліджень у зазначеній сфері.

У процесі розроблення Державної програми приватизації на 2004 – 2006 роки потрібно врахувати рекомендації парламентських слухань «Наслідки та перспективи приватизації в Україні», схвалені Постановою Верховної Ради України від 22.05.2003 № 883-IV, та рішен-

ня цього засідання.

Верховній Раді Автономної Республіки Крим рекомендовано відмінити положення постанови Верховної Ради Автономної Республіки Крим від 18.06.2003 № 598-3/03 «Про управління об'єктами, що належать Автономній Республіці Крим» в частині включення проектних інститутів «Кримкомунпроект» та «Кримпроектреконструкція» до Переліку об'єктів права державної власності, що підлягають приватизації.

Контроль за виконанням рішення засідання покладено на Голову Комісії В. П. Семенюк та Голову Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти С. М. Ніколаєнка.

У попередньому номері журналу висвітлено інформацію про проведений у парламенті 10 лютого 2004 р. День уряду, на якому за пропозицією Комісії було розглянуто питання «Про стан збереження об'єктів соціально-культурного призначення в процесі приватизації та післяприватизаційний період».

Наводимо текст Постанови Верховної Ради України від 04.03.2004 № 1585-IV, яку прийнято за результатами розгляду даного питання.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про інформацію Кабінету Міністрів України про стан збереження об'єктів соціально-культурного призначення в процесі приватизації та цільового їх використання у післяприватизаційний період

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України про стан збереження об'єктів соціально-культурного призначення в процесі приватизації та цільового їх використання у післяприватизаційний період взяти до відома.

3 метою визначення шляхів поліпшення забезпечення населення областей, районів та територіальних громад міст, селищ, сіл об'єктами соціально-культурного призначення провести 8 червня 2004 року парламентські слухання на тему: «Про збереження та цільове використання об'єктів соціально-культурного призначення в процесі зміни форми власності суб'єктів господарювання, що їх утримують».

Спеціальній контрольній комісії Верховної Ради України з питань приватизації із залученням представників центральних та місцевих ор-

ганів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Фонду державного майна України здійснити необхідні заходи щодо організації зазначених парламентських слухань.

2. Кабінету Міністрів України:

При доопрацюванні проекту Податкового кодексу України розглянути питання про звільнення від оподаткування підприємств, установ і організацій, які утримують об'єкти соціально-культурного призначення, відповідно до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

3 метою істотного поліпшення забезпеченості об'єктами соціально-культурного призначення населення регіонів та територіальних громад з урахуванням їх демографічних особливостей рекомендувати розробити Державну комплексну програму збереження і подальшого розвитку об'єктів соціально-культурного при-

значення, поклавши в її основу забезпечення потреб населення у послугах соціально-культурного та побутового характеру відповідно до завдань, визначених у Програмі діяльності Кабінету Міністрів України «Відкритість, дієвість, результативність».

Заборонити закриття, ліквідацію та репрофілювання культурно-освітніх закладів на територіях міст, селищ, сіл, де не забезпечується надання ними послуг населенню на рівні соціальних стандартів, передбачених законодавством.

Вжити заходів щодо збереження і передачі в управління органів місцевого самоврядування об'єктів соціально-культурного призначення підприємствами, у статутному фонді яких є державна частка.

При формуванні бюджету на 2005 рік передбачити збільшення надходження коштів для належного утримання і цільового використання об'єктів соціально-культурної сфери, які перебувають у державному управлінні та управлінні органів місцевого самоврядування.

У разі банкрутства приватизованих підприємств забезпечити передачу в управління органам місцевого самоврядування об'єктів соціально-культурного призначення, що перебувають на їх балансах.

Здійснити інвентаризацію об'єктів соціально-культурного призначення, що перебували на балансах підприємств, які були роздержавлені за законодавством колишнього Союзу РСР, та забезпечити контроль за цільовим використанням цих об'єктів. Із залученням органів місцевого самоврядування взяти на облік об'єкти соціально-культурного призначення, що залишаються у користуванні цих суб'єктів господарювання. У разі виявлення нецільового використання зазначених об'єктів або з інших, передбачених чинним законодавством, підстав забезпечити у встановленому порядку їх передачу в управління органам місцевого самоврядування.

До 31 травня 2004 року подати на розгляд Верховної Ради України законопроект про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення житлових прав громадян, які проживають у гуртожитках.

Прискорити передачу гуртожитків, що залишилися у користуванні суб'єктів господарювання, в управління органів місцевого самоврядування з дотриманням прав їх мешканців відповідно до чинного законодавства.

Зупинити зняття з обліку нерухомих пам'яток архітектури та містобудування України або їх складових до виконання вимог частини першої статті 13 Закону України «Про охорону культурної спадщини».

3. Фонду державного майна України:

При проведенні реорганізації підприємств та/або приватизації цілісних майнових комплексів підприємств (установ, закладів) забезпечити передачу наявних у них об'єктів соціаль-

но-культурного призначення в управління органам місцевого самоврядування та в комунальну власність або спільну власність територіальних громад для їх цільового використання.

4. Органам місцевого самоврядування:

Забезпечити приймання в управління об'єктів соціально-культурного призначення та їх цільове використання в інтересах населення відповідних регіонів та територіальних громад з метою надання послуг населенню на рівні соціальних стандартів, передбачених законодавством.

Розглянути питання про віднесення об'єктів соціально-культурного призначення до такої групи споживачів комунальних послуг та електроенергії, як населення.

5. Пункт 3.20 Постанови Верховної Ради України від 27 листопада 2003 року № 1351-IV «Про інформацію Кабінету Міністрів України про сучасний стан та перспективи охорони об'єктів культурної спадщини України, а також пам'яток історії та культури Українського народу, що знаходяться за її межами» доповнити абзацом другим такого змісту:

«забезпечити до 1 вересня 2004 року разом з Київською міською радою, Київською міською державною адміністрацією та іншими державними органами виконавчої влади передачу на баланс Історико-архітектурній пам'ятці-музею «Київська фортеця» всіх земляних та кам'яних пам'яток Київської фортеці згідно з постановою Ради Міністрів Української РСР від 24 серпня 1963 року № 970 «Про впорядкування справи обліку та охорони пам'яток архітектури на території Української РСР» та від 6 вересня 1979 року № 442 «Про доповнення списку пам'яток містобудування і архітектури Української РСР, що перебувають під охороною держави» з метою збереження цього комплексу пам'яток національного значення, які не підлягають приватизації, без відселення діючих користувачів».

6. Кабінету Міністрів України у лютому 2005 року поінформувати Верховну Раду України про хід виконання цієї Постанови.

7. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Спеціальну контрольну комісію Верховної Ради України з питань приватизації, комітети Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці, з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій.

Голова Верховної Ради України В.ЛИТВИН

м. Київ,
4 березня 2004 року
№ 1585-IV

Інформацію підготувала головний консультант секретаріату Комісії, канд. екон. наук Т. І. ВЛАСЮК

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ХІД ПРИВАТИЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА В УКРАЇНІ за січень 2004 р.

За оперативними даними Фонду державного майна України (ФДМУ), в січні 2004 р. по Україні роздержавлено 65 об'єктів державної власності. В основному це об'єкти груп А – 38 (58,5 %) та Д – 16 (24,6 %). Також роздержавлено 7 об'єктів (10,8 %) групи Ж, 3 об'єкти (4,6 %) групи Е та один об'єкт (1,5 %) групи В (табл. 1).

Основними способами роздержавлення об'єктів були викуп та продаж на аукціонах – по 28 об'єктів, що становить по 43,1 % від загальної кількості об'єктів, які роздержавлюють. Викуплено через оренду 6 об'єктів (9,2 %). Роздержавлено способом продажу акцій ВАТ 2 об'єкти (3,1 %). Продано за комерційним конкурсом один об'єкт (1,5 %).

Об'єкти малої приватизації (група А) в основному було викуплено – 21 об'єкт (55,3 %) та продано на аукціонах – 11 об'єктів (28,9 %). Через оренду викуплено 6 об'єктів (15,8 %).

Один об'єкт великої приватизації (група В) роздержавлено способом продажу акцій ВАТ.

Об'єкти групи Д в основному продано на аукціонах – 12 об'єктів (75,0 %). Викуплено 3 об'єкти (18,8 %), за комерційним конкурсом продано один об'єкт (6,2 %).

У групі Е один об'єкт викуплено, один об'єкт продано на аукціоні та ще один об'єкт роздержавлено способом продажу акцій ВАТ (по 33,3 %).

У групі Ж 4 об'єкти (57,1 %) продано на аукціонах та 3 об'єкти (42,9 %) викуплено.

Вартість основних фондів об'єктів, які було включено до процесу роздержавлення в січні 2004 р. становить 0,5 млрд грн. (з урахуванням індексації на 01.04.96). Її розподіл за групами об'єктів такий, %: А – 0,4; В – 0,5; Е – 99,0; Ж – 0,1.

Вартість державної частки майна, яка підлягала роздержавленню в січні 2004 р., за актами оцінки становить 6,7 млн грн. Її розподіл за групами об'єктів такий, %: А – 49,4; В,Г – 9,1; Д – 23,1; Е – 10,5; Ж – 7,9.

Упродовж звітної періоду органи приватизації за угодами з

Таблиця 1

Кількість об'єктів, які змінили державну форму власності в 1992 р. – січні 2004 р., за групами

Регіональне відділення ФДМУ	1992 – 2003 рр.						За січень 2004 р.						1992 р. – січень 2004 р.					
	Усього	У тому числі					Усього	У тому числі					Усього	У тому числі				
		А	Б, В, Г	Д	Е	Ж		А	В, Г	Д	Е	Ж		А	Б, В, Г	Д	Е	Ж
По області:																		
Вінницькій	994	383	374	142	47	48	2	2	0	0	0	0	996	385	374	142	47	48
Волинській	627	344	149	94	23	17	0	0	0	0	0	0	627	344	149	94	23	17
Дніпропетровській	1 673	915	569	126	43	20	4	3	0	0	0	1	1 677	918	569	126	43	21
Донецькій	3 816	2 670	792	270	35	49	7	7	0	0	0	0	3 823	2 677	792	270	35	49
Житомирській	1 035	167	293	533	7	35	4	0	0	3	1	0	1 039	167	293	536	8	35
Закарпатській	346	124	191	22	2	7	3	3	0	0	0	0	349	127	191	22	2	7
Запорізькій	1 105	558	376	86	30	55	4	2	0	1	1	0	1 109	560	376	87	31	55
Івано-Франківській	446	201	190	42	9	4	1	1	0	0	0	0	447	202	190	42	9	4
Київській	966	318	502	108	7	31	2	0	0	2	0	0	968	318	502	110	7	31
Кіровоградській	635	285	227	79	39	5	0	0	0	0	0	0	635	285	227	79	39	5
Луганській	1 480	735	462	234	27	22	1	1	0	0	0	0	1 481	736	462	234	27	22
Львівській	1 298	505	418	171	157	47	5	2	0	2	0	1	1 303	507	418	173	157	48
Миколаївській	908	339	326	158	41	44	2	1	0	1	0	0	910	340	326	159	41	44
Одеській	1 301	479	482	149	124	67	3	2	0	1	0	0	1 304	481	482	150	124	67
Полтавській	739	337	307	44	9	42	1	0	0	0	0	1	740	337	307	44	9	43
Рівненській	688	280	231	124	24	29	6	5	0	0	0	1	694	285	231	124	24	30
Сумській	757	351	293	70	18	25	1	1	0	0	0	0	758	352	293	70	18	25
Тернопільській	683	223	294	105	41	20	3	1	0	1	0	1	686	224	294	106	41	21
Харківській	1 325	517	554	194	26	34	5	0	0	4	0	1	1 330	517	554	198	26	35
Херсонській	454	154	201	62	10	27	0	0	0	0	0	0	454	154	201	62	10	27
Хмельницькій	513	205	229	69	3	7	2	2	0	0	0	0	515	207	229	69	3	7
Черкаській	676	278	297	64	10	27	5	4	0	0	0	1	681	282	297	64	10	28
Чернівецькій	464	211	156	50	42	5	0	0	0	0	0	0	464	211	156	50	42	5
Чернігівській	539	204	193	96	25	21	1	0	1	0	0	0	540	204	194	96	25	21
м. Києву	978	350	495	40	84	9	1	0	0	0	1	0	979	350	495	40	85	9
м. Севастополю	143	68	49	17	3	6	0	0	0	0	0	0	143	68	49	17	3	6
Фонд майна Автономної Республіки Крим	326	176	85	43	4	18	2	1	0	1	0	0	328	177	85	44	4	18
Усього...	24 915	11 377	8 735	3 192	890	721	65	38	1	16	3	7	24 980	11 415	8 736	3 208	893	728
У тому числі центральний апарат ФДМУ	1 287	122	1 028	34	94	9	2	0	0	0	2	0	1 289	122	1 028	34	96	9